

ดนตรีในสังคมวัฒนธรรมของชาวชอง ตำบลตะเคียนทอง จังหวัดจันทบุรี (MUSIC IN SOCIOCULTURE OF THE SHAWNG, A TRIBAL PEOPLE IN CHANTABURI PROVINCE, THAILAND).

สายพิรุณ สีนฤกษ์ 4136038 MSMS/M

สาขาวิชาดนตรี ; ศศ.ม.(ดนตรี)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข, กศ.บ., M.M.E., D.A., (MUSIC),
ศาสตราจารย์เกียรติคุณอุดม อรุณรัตน์ กศ.บ., รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกธวัช กศ.บ., กศ.ม., ศศ.ม.

บทคัดย่อ

การศึกษาดนตรีในสังคมวัฒนธรรมของชาวชอง ตำบลตะเคียนทอง จังหวัดจันทบุรี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยดนตรีวิทยา ระหว่าง พ.ศ. 2543-2545 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ของเพลงที่มีต่อวิถีชีวิตและสังคมชาวชองและลักษณะเฉพาะของท่วงทำนองเพลงร้องชาวชอง

ผลการวิจัยพบว่า เพลงร้องชาวชองทั้ง 4 เพลง ได้แก่ เพลงยันแย เพลงในพิธีแต่งงาน เพลงในพิธีศพ และเพลงในพิธีเชิญผีบรรพบุรุษ หรือ “ผีหังผีโรง” นั้น ยังมีบทบาทสำคัญต่อสังคมวัฒนธรรมของชาวชองอยู่มาก มีหน้าที่โดยตรงคือใช้ประกอบพิธีกรรมต่างๆ ในด้านความเชื่อ ด้านพิธีกรรม ด้านวิถีชีวิตและสังคม ด้านการเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ และด้านความสามัคคี หน้าที่ทางอ้อมคือ เป็นเครื่องบันเทิงใจสร้างความสนุกสนาน และยังเป็น เครื่องสร้างความสัมพันธ์ ในครอบครัวและสังคมชาวชองให้มีความรู้สึกรักและผูกพันกันและกันมากขึ้น

ลักษณะเฉพาะของท่วงทำนองเพลงร้องชาวชอง พบว่า

(1) รูปแบบโครงสร้างของเพลงร้องชาวชอง สามารถแบ่งออกเป็นวลี ประโยค และท่อนเพลงได้อย่างชัดเจน บางเพลงอาจมีวลีย่อยไม่เท่ากันในแต่ละประโยค หากแต่ละประโยคถือได้ว่าเป็นจุดพักของทำนองได้อย่างสมบูรณ์

(2) การเคลื่อนที่ของระดับเสียงโครงสร้างเพลงร้องของชาวชอง มีลักษณะคล้ายลูกตกของดนตรีแบบแผนของไทย ระดับเสียงโครงสร้างอาจไม่เกิดการเคลื่อนที่ซึ่งเป็นลักษณะของการซ้ำโน้ต บางครั้งเกิดการเคลื่อนที่เป็นรูปแบบซ้ำ ๆ กันไปภายใต้รูปแบบโครงสร้างของเพลง และเคลื่อนที่เป็นขั้นคู่กระโดด ซึ่งพบมากในช่วงกลาง และท้ายของประโยคเพลง

(3) เนื้อเพลงและประโยคทำนองเพลงร้องของชาวชอง ส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ประโยคเพลงหนึ่ง ๆ มีคำร้องพยางค์ที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับผู้ร้องและสัมผัสในแต่ละประโยค

(4) บันไดเสียงหรือกลุ่มเสียงที่ใช้ในเพลงร้องของชาวชองนี้ เป็นกลุ่มเสียงที่มีลักษณะความเป็นธรรมชาติของชนพื้นบ้านของไทย บันไดเสียงประกอบด้วยเสียงที่กลมกล่อมภายใต้โน้ตโทนิคตั้งแต่ 4 - 5 เสียง

MUSIC IN SOCIOCULTURE OF THE SHAWNG, A TRIBLE PEOPLE IN CHANTABURI PROVINCE, THAILAND.

SAIPIRUN SINRERKS 4136038 MSMS/M

M.A. (MUSIC)

THESIS ADVISORS : SUGREE CHAROENSOOK, M.M.E., D.A., UDOM ARUNRAT, B.Ed., NARONGCHAI PIDOKRAJT, B.Ed., M.Ed.A.,

ABSTRACT

This study explored the role of music relating to the sociology of the Shawng beliefs and related specific characteristics of the melodic line of the Shawng Chorales.

Ethnomusicology was applied to form the process, concept and analysis in this research. Analysis was conducted by use of the qualitative research approach

The research revealed that the four Shawng chorales such as the yanyae, the wedding song, the funeral song and the ancestor protection song are very important in Shawng society. Sung primarily for religious ceremonies and social gatherings these chorales show respect to ancestors and develop unity within the society. Secondly, they are performed for public entertainment and developing deep relationships between families.

1. The structure is clearly divided into phrases, sentences and verses. Phrases are changed in a sentence to form the perfect cadence.
2. The motif of the structural pitch is similar to the Luk Tok in Thai classical music. The melody is a disjointed motion in the middle and the final phrase
3. Text and melodic phrase are not related. Text setting is not syllabic – it is up to the singer and rhythmic wording
4. The local Thai tone is mainly melodic pitches that are consonant pentatonic scales. This research suggests that music is essential to the Shawng society.

KEY WORDS : THE YANYAE/THE WEDDING SONG/THE FUNERAL SONG/
THE ANCESTOR PROTECTION SONG/SPECIFIC CHARACTERISTIC

164 P. ISBN 974-04-3510-6